

РЕШЕНИЕ

№ 3748

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3283** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, чрез старши юрисконсулт Б. срещу Решение (без номер) от 29.01.2018 г. по Административно наказателно дело № 16827 по описа за 2017 г. на СРС, НО, 122 състав.

С решението се отменя наказателно постановление (НП) № F315556/25.08.2017 г. на директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на И. Х. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лева на основание чл. 178 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Касаторът излага твърдения, че неправилно първоинстанционния съд е приел, че не е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН. Счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на НП. Извършването на нарушението е установено по безспорен начин. АУАН и НП са издадени в съответствие с изискванията на материалния и процесуалния закон, а така наложеното наказание е съобразено с тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата при които е било извършено и е наложил санкция в минимално предвидения от закона размер за това нарушение. Моли за отмяна на решението и отмененото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. В., поддържа жалбата по изложените

съображения в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът – И. Х. Н., редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли касационната жалба да бъде уважена като основателна и доказана, а решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана в СРС от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното решение (чл. 211, ал. 1 от АПК).

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка, чрез препращане към наказателното постановление: на 22.05.2017 г., при извършена проверка, във вр. със служебна бележка с изх. № 858-2/18.01.2017 г. от дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., относно искане за регистрация по ЗДДС от 06.01.2017 г. било установено, че Н., в качеството си на данъчно задължено лице по ЗДДС, след като е било длъжно, не е спазило законоустановения срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, с което е нарушило разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Нарушението е за първи път. При така установеното на 10.07.2017 г.. св. Х. съставила АУАН № F315556 срещу Н., в присъствието на св. Е. и св. Д. И..

Въз основа на посочения АУАН на 10.07.2017 г. било издадено Наказателно постановление № F315556/25.08.2017 г. на директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на И. Х. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лева на основание чл. 178 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Към момента на постановяването на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК /в редакцията към датата на извършване на нарушението, изм. в ДВ.бр.26/2010г. в сила от 10.04.2010г./ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано е било образувано със съставянето на АУАН № F315556 от дата 10.07.2017 г от инспектор по приходите към ТД на НАП.

Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението - по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по-леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 16.05.2016 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 16.11.2020 г. С оглед на тези констатации, тъй като първоинстанционният съд е отменил атакуваното НП решението следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 29.01.2018 г. по Административно наказателно дело № 16827 по описа за 2017 г. на СРС, НО, 122 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.